

*Är det rätt att
stanna kvar i
Svenska kyrkan?*

Är det rätt att stanna kvar i Svenska kyrkan, även om man tycker att hon, i sina bruk och värderingar, fjärrmat sig från en klassiskt kristen tro? Är det möjligt? Dessa frågor ställer sig många nu och den här broschyren vill försöka ge ett svar.

Ja! Det är möjligt. Kyrkohistorien visar oss att kristna människor ofta lidit förtryck, framför allt utifrån, men också av inbördes konflikter, av en ofta orättfärdig inomkyrklig överhet. Paulus är tydlig: var man än befinner sig på samhällsskalan, vilka yttre omständigheter man än befinner sig i, så är det ändå alltid möjligt att tjäna Herren. Kanske är det till och med så att det är vår kallelse att vara trogna detta sammanhang. För kallelsen kan väl inte bara handla om att försöka sätta sig själv i säkerhet? Är det inte en illusion, ja, kanske till och med en frestelse, att tro att det kristna livet kräver vissa yttre betingelser?

Nya testamentet visar oss att det aldrig har funnits någon ”perfekt” kyrka. Jesus överlämnade nycklarna till samma lärjungar som svikit honom, lämnat honom, förnekat honom. Kyrkans möjlighet att uträtta något har aldrig hängt på hennes företrädarens förträfflighet, utan på deras närhet till sin – och hennes – Mästare. Gud ville människans samarbete, med full vetskap om hur bräcklig hennes goda vilja är. Gud ville kyrkans samarbete, med full vetskap om vilket läckande säll hon var, redan från början.

En from man tillfrågades en gång om han var fylld av den helige Ande. *Ja*, svarade han, *men jag läcker*. Tänk om alla andefyllda, ”läckande”, människor som

känner minsta kallelse till och kärlek för Svenska kyrkan skulle våga tolka denna kärlek som en Guds gåva. En Guds gåva – och ett ok att bära.

Det är överhuvudtaget en svår tid, inte bara för Svenska kyrkan utan för hela skapelsen. Paulus skriver: *vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor.* Han skriver också: *Jag menar att våra lidanden i denna tid ingenting betyder mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår. Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras.* (Rom 8:18, 19, 22) Ingenting tyder på att det inte blir värre, innan det blir bättre. Och när raset kommer – vem ska då finnas där för att kunna bygga något nytt av ruinerna? Herren behöver våra ögon och öron, våra händer och hjärtan.

Sveriges identitet som världens lugna vrå blir alltmer porös. I denna svåra tid behövs människor som själva bärs av Hoppet. Som vågar tro att Ljuset övervinner

mörkret, också det mörker som förekommer inuti kyrkan själv. För kyrkan hör till världen. Ingenstans i Nya testamentet finns det något löfte om att kyrkan ska kunna vara opåverkad av synd och ondska. Däremot har Jesus lovat att vara med oss till tidens slut. Och att där vi, om så bara två eller tre, samlas i Hans namn så är Han mitt ibland oss.

Så länge människor kommer till tro och därmed visar att den Helige Ande är verksam i Svenska kyrkan torde det vara möjligt att ”vara kvar”. Så länge syndernas förlåtelse utdelas, mässa firas och dop förrättas är det möjligt att ”vara kvar”. En sak är säker: Herren är kvar. För är det inte han som lämnar de nittionio rättfärdiga för att leta upp det bortsprungna fåret? Det är inte otänkbart att Svenska kyrkan är just ett sådant bortsprunget får. Det kan hända att de lejda herdarna inte vågar ge sig ut i öknen för att leta reda på det, men att Herden som äger fåren gör det kan vi vara alldeles säkra på.

FRIMODIG KYRKA

... önskar att Svenska kyrkan skall bli en frimodig kyrka som har Jesus i centrum i allt arbete och i alla beslut. Detta visar sig i: kärlek och trohet till Bibeln, omsorg och öppenhet mot alla människor, ansvarstagande för skapelsen, en iver att föra allt fler till en levande relation med Jesus Kristus

Du blir medlem genom att gå in på www.frimodigkyrka.se/medlem
eller sätta in 100 kr på plusgiro 156 08 13 - 6
Läs mer på www.frimodigkyrka.se och www.frimodigkyrka.se/blogg/